

SKÄRGÅRDARNAS RIKSFÖRBUND

Den 7 mars 2007

Till Jordbruksminister Eskil Erlandsson
Riksdagens ledamöter i Miljö- och Jordbruksutskottet
Skärgårdsintresserade riksdagsledamöter

Skärgårdsborna protesterar mot Fiskeriverkets beslut om begränsning av ålfisket Fiskeriverkets diarienummer 13-2311-06

Skärgårdarnas Riksförbund, SRF, representerar den fastboende befolkningen runt hela kusten från Luleå skärgård i norr till Koster i väster samt på öarna i de stora insjöarna. Förbundets medlemmar är 14 regionala skärgårdsföreningar. Vi arbetar med förutsättningarna för boende, arbete och service året runt i landets skärgårdar.

Upphäv fiskeriverkets beslut

Skärgårdarnas Riksförbund begär att Fiskeriverkets beslut om begränsning av ålfisket upphävs. Fiskeriverket vill förbjuda allt ålfiske utom för de som tar upp minst 400 kg per år. Förslaget är kränkande och innebär ett hårt slag mot ett redan mycket hårt drabbat skärgårdsfiske. Istället för att utforma begränsningsregler som dämpar fisketrycket jämnare så väljer man en väg som i stort sett slår sönder det traditionella småskaliga kombinerade skärgårdsfisket. Ett okänsligare myndighetsbeslut har vi inte sett på länge.

Vad blir nästa åtgärd mot de traditionella areella näringarna i skärgårdarna? Den som inte har en tillräckligt stor trålarare får inte fiska? Den som inte äger tillräckligt stora fiskevatten får inte fiska med nät? Den bonde som inte har tillräckligt många kor får inte ha några alls? Den skogsägare som inte regelbundet kan åstadkomma ett kalhygge får lämna sin alltför lilla skog till naturvården?

Vi trodde att fiskeriverket visste att skärgårdsförhållandena innebär just att det blir ganska många företag och därmed familjer som får kombinera sina inkomster med lite av varje för att få ekonomin att gå ihop. Ofta går ett begränsat fiske hand i hand med lokal förädling och utveckling av turismnäring.

Vi hoppas att det finns politiker som inser det orimliga i Fiskeriverkets sätt att hantera det småskaliga yrkesmässiga fisket i landet.

I en tid när lönsamheten minskar i många av de traditionella areella näringarna i landets skärgårdar ska inte en central myndighet förstärka problemen genom att platta till de många små företagen samtidigt som man tydligt anser att ålen tål att fiskas av de som tar upp störst mängd ål.

De nya reglerna om begränsning av ålfiske måste rivas upp innan de införs.

Stora fiskare ställs mot små – var är den lika behandlingen?

Vi anser att förslaget är dåligt förankrat bland de berörda skärgårdsbor som fiskar ål men som många gånger inte är licensierade yrkesfiskare. Förslaget vittnar tyvärr om att även

yrkesfiskets organisationer inte intresserar sig tillräckligt om de som faktiskt också bedriver ett yrkesmässigt fiske men i liten skala.

Ålfisket är ett utpräglat kustfiske med redskapen helt nära stranden och på grunda bottnar. Många skärgårdsbor fiskar med stöd i enskild fiskerätt. Det innebär automatiskt också att antalet redskap begränsas. Därför är många ålfiskare ofta inte licensierade yrkesfiskare som man behöver vara när man fiskar på ”allmänt vatten”.

Ålfisket är dessutom ett utpräglat säsongfiske. Under endast ett par månader har faktiskt också relativt små fångster en betydelse i en samlad ekonomi i ett skärgårdsföretag. Givetvis skulle detta småskaliga fiske inte förekomma om det inte var lönsamt i familjernas samlade ekonomi.

Vi anser att det är helt orimligt att behandla de som fiskar för sin inkomst med olika måttstock. Enligt vår uppfattning kan man inte försvara åtgärden att ge den som har en mindre inkomst ett yrkesförbud medan den som har en större inkomst ska få fortsätta sin verksamhet.

Ålen, vår mest internationella fisk kräver internationella regler

Ålen har en livscykel som sträcker sig över många länder och hav från Saragassohavet i Karibien till ostkustens skärgårdar och insjöarna. Är det någon art som skall behandlas med internationella överenskommelser skall det givetvis vara ålen. När nu Sverige går före med ensidigt nationella åtgärder så minskar givetvis trycket på behov av åtgärder från övriga länder. Sverige skickar ju signalen att ”vi kan dra ner – det klarar vi” medan andra länder inte vidtar någon åtgärd och kan glädas åt att fisketrycket minskat tack vare Sveriges agerande. Det mycket omfattande fisket efter ålungar ”glasål” för att sätta in i dammar för vidare uppfödning kommer att fortsätta som tidigare på kontinenten.

Vi protesterar mot att Fiskeriverket anser att man kan offra ett Svenskt småskaligt ålfiske utan att ens veta om det blir några gemensamma åtgärder inom EU.

Ska förtroendet för Fiskeriverket återskapas måste man komma med förslag som kan vinna människors respekt och förståelse. Risker är uppenbara att man inte når det mål man vill uppnå.

SRF begär att beslutet upphävs

Skärgårdarnas Riksförbund begär att beslutet om begränsning av ålfisket rivs upp. Vi anser att Sverige skall fortsätta att följa och påverka arbetet på EU-nivå för att åstadkomma samtliga gemensamma ansträngningar för att skydda ålen för framtiden.

Vi anser att de som fiskar för sin inkomst ska få fortsätta med detta oavsett om man har en mindre fångst.

Skärgårdarnas Riksförbund beslutade vid sitt årsmöte, den 18 februari 2007, på Arkö i Östergötlands Skärgård att en protestskrivelse om Fiskeriverkets beslut om ålfisket skulle skickas till regeringen och riksdagen.

Enligt uppdrag, den 7 mars 2007

Bengt Almkvist
Förbundssekreterare

Skärgårdarnas Riksförbund
Missjö 614 98 Sankt Anna